

Виховний захід, присвячений до міжнародного Дня захисту прав людини.« Наші права- щасливе майбутнє»

2013-12-10

Наші права – щасливе майбутнє

Мета. Розповісти учням про їхні права й свободи, визначені Загальною декларацією прав людини та Конвенцією про права дитини; навчити правильно реалізовувати свої права; виховувати в учнів поважне ставлення до власної особистості та інших.

Обладнання: плакат «Календар правових дат», роздруковані пам'ятки «Знати потрібно дорослим і дітям», мультимедійна дошка, презентація «Наші права – щасливе майбутнє», книжкова виставка «Знай свої права, дитино».

Епіграф:

Василь СИМОНЕНКО

* * *

Ти знаєш, що ти — людина?
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Більше тебе не буде.
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди —
Добрі, ласкаві й злі.

Сьогодні усе для тебе —
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба —
Гляди ж не проспи!

Бо ти на землі — людина,
І хочеш того чи ні —
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Учень.

Мораль і право,

Право і Закон –

Рушійні сили для життя людини,

А їх знання надасть нам вірний тон

І розвитку держави – України.

Конкретно муси мжить, не навмання.

Регулювати світ людських стосунків,

Впроваджувать державницький процес

Все в правознавстві міститься в рахунку,

Розумно й чесно твориться процес,

Щоб забезпечить молодим майбутнє,

Свідомо накопичуйте знання.

Все, що завчили, стане незабутнім.

Ведуча. У мене на столі є чудова скринька, у ній зараз-найцінніший скарб нашої планети Земля. Я вас заінтригувала, хочете дізнатися що тут таке? Хто з вас хоче побачити, може зазирнути, але поки що не розказувати, кого там побачить (саме кого, а не що).

Так кого ж ви побачили в чарівній скриньці? (Відповіді дітей). Ви побачили там себе, оскільки на дні було дзеркальце.

У дзеркалі ви побачили себе – людину, найголовніший скарб нашої планети. Кожен із вас – неповторна особистість, цілий Всесвіт, і він унікальний. тому що ніколи і ніде не може повторитися. Але пройшло не одне тисячоліття поки людство усвідомило неповторність кожного і ухвалило закони, які оберігають людину, її життя й індивідуальність. Отже, з чого все почалося.

Ведучий. Давним-давно. ще в стародавні часи. у людей була необхідність відстоювати свої права. Спочатку це робили силою. Слабка людина не мала жодних прав, якщо в неї не було сильного покровителя, який бажав б допомогти їй у вирішенні суперечок.

Тривалий час діяв неписаний закон: «Хто сильний, той правий». Але коли виникли перші держави, правителі яких прагнули встановити загальний справедливий порядок і норми життя для всіх громадян, у людське суспільство прийшов новий закон права. Тепер держава ставала на захист і сильного, і слабого. Головними критерієм права стала справедливість, а не сила.

Ведуча. Минали століття. Держави створювалися, розросталися, процвітали або гинули. Чому? Як свідчить історія, правителі й уряд не завжди піклувалися про свій народ. Так, оголошуючи сусідній країні війну чи приймаючи яке-небудь політичне рішення, правитель прагнув задовольнити лише свої інтереси й зовсім не замислився над долею простих людей. Отже. людству потрібно було щось вирішити, знайти такого захисника, який міг би примусити державу поступитися своїми інтересами заради інтересів своїх громадян і постійно піклуватися про них.

Ведучий. Місію такого захисника взяла на себе міжнародна організація ООН, створена в 1945 році з метою вирішення будь-яких конфліктів та суперечок між країнами не воєнним, а мирним шляхом за столом переговорів. Одним із її засновників була й Україна.

(Слайд 1). А 1948 року держави, що увійшли до ООН, підписали Загальну декларацію прав людини-документ, у якому вони пообіцяли одна одній і своїм народам забезпечити громадянські права й свободи, рівність усіх перед законом, особисту недоторканість, свободу совісті, можливість дотримуватися своєї релігії й багато іншого.

Ведуча. Загальна декларація прав людини-важливий і корисний документ. Але в ньому говориться про людей загалом-і жодного слова про дітей. Але ж діти потребують особливої уваги й захисту з боку держави.

(Слайд 2). Саме тому в 1989 році ООН прийняла окремий документ під назвою «Конвенція про права дитини» Конвенція-це міжнародна угода. У ній держави беруть зобов'язання дотримуватися прав кожної дитини. І наша держава також підписалася під цим документом, а отже, пообіцяла світові піклуватися про своїх маленьких громадян.

Сьогодні діти-це майбутні дорослі XXI століття, і наше завдання допомогти вам засвоїти соціально-правові принципи, які закріплені в Конвенції ООН про права дитини.

1-ий учень.

Найбільше я хочу,

Щоб мир був на світі,

Як небо – у зорях,

А сад наш – у цвіті.

2-ий учень.

Найбільше я хочу,

Щоб сонце щоранку

Зі мною віталось,

Присівши на ганку.

3-ій учень.

Найбільше я хочу,

Щоб рідна матуся

Всміхнулась мені,

Коли я усміхнуся.

Ведуча. Давайте пригадаємо, про які права йдеться в Загальній декларації прав людини та Конвенції про права дитини, на що кожен із вас має незаперечне право!

(Слайд 3). Але нам хотілося б дізнатися чи добре ви знаєте, пам'ятаєте свої права і чи вмієте їх правильно реалізувати?

Давайте проведемо «Правову вікторину» і на прикладі героїв відомих вам літературних творів і здійснених правопорушень в кожному конкретному випадку спробуємо роз'яснити статті важливих правозахисних документів.

(Ведучі проводять вікторину(або «судові слухання»), вони по черзі описують негативні ситуації, в які потрапив той чи інший літературний герой , з інформаційних джерел наводять приклади правопорушень та злочинів. Учні мають визначити, які права було порушено в цих випадках).

Для обговорення підібрані уривки з творів М. Хвильового «Я (Романтика)», Ф. Достоевського «Злочин і кара», М. Гоголя «Тарас Бульба», Дж. К. Ролінг «Гаррі Поттер».

Приклад:

Судова справа

Позивач: Гаррі Поттер.

Відповідач: опікун.

Справу веде суддя:

Які права дитини порушено в цій судовій справі?

(Слайд 4).

Опікун Гаррі Поттера перехоплює і читає листи, що надходять хлопчику зі школи чарівників. Яке право Гаррі порушено?

(Право на приватне життя, недоторканність житла й таємницю кореспонденції).

Ведучий. (Слайд 5). «Я маю право!», «Чому ви порушуєте мої права?» – ці слова, на жаль, часто використовує людина в ситуаціях, коли сама не права. Зазвичай заява про особисті права є виправданням пасивності, лінощів, прагненням отримати щось, нічого не даючи натомість.

Я маю право!

(Слайд 6).

І зараз, друзі, перед вами будуть розіграні ситуації, у яких діти недоречно заявляють про свої права. Ваше завдання – визначити, чому той чи інший герой не правий. Що б ви на місці дорослого відповіли йому?

А можливо, він усе ж таки правий у своїх вимогах?

^ Учитель (звертається до учня). Скажи, будь-ласка, чому ти неготовий до уроку?

Учень. Я вирішив зовсім не відвідувати ваші уроки математики. Вони мені не цікаві. до того ж я збираюся після школи вступити до гуманітарного ВНЗ.

Учитель. Але скільну програму з математики ти маєш вивчити.

Учень. У такому випадку я вимагаю, щоб мене навчав інший учитель. Ви-занадто суворі, хоча самі, на мою думку. не дуже добре знаєте предмет, який викладаєте.

Учитель. ти поводишся зневажливо й дуже грубо. Я змушена викликати твоїх батьків.

^ Учень. Це не грубість, а моя думка. Я маю право вільно висловлювати свої погляди з будь-яких питань, що стосуються мене.

Ведуча. Звичайно, ми добре розуміємо, як неприємно, коли твоїх батьків викликають до школи. І, звичайно, ми вільні у висловлюванні власних думок. Проте закон у цьому випадку на боці вчителя. Подумайте. чого не можна припускати, заявляючи про свої права?(Відповіді учнів).

(Дійсно, конвенція визнає за дитиною право вільно висловлювати власні думки, але це право обмежується в деяких випадках. Зокрема, якщо висловлювання власної думки завдає шкоди репутації та гідності іншої особи). (Слайд 7).

Ведучий. Отже, давайте підсумуємо сьогоднішню зустріч.

У кожного з нас є права, і ми повинні добре знати їх, щоб захистити себе, якщо хтось хоче нас образити. Але слід знати не лише свої права, але й обов'язки. Прагнучи відстояти свою свободу, не утискайте свободу інших.

Учень.

Ні, не згине Україна

В печальній долі.

Ми відродим землю предків

Для кращої долі.

Розбудуємо, уквітчаємо

Україну гідно.

Чим пишається кохана,

Примножимо плідно.

Ні не згине Україна,

Відродиться мила.

Свій народ вона до щастя

Піднесе на крилах!

(Слайди 8-10).

Ведучий. Незабаром вам відповідати за життя нашої країни. Адже не дарма говориться: «Держава будується не в майбутньому, вона будується сьогодні». Ви своїми знаннями, своєю працею маєте доводити свою любов до держави. Хочеться вірити, що ви зробите це гідно, щоб кожен міг би сказати: «Я – громадянин України».

Любіть Україну. любіть свій край, бережіть його, плекайте. Нема життя без України, бо Україна – це мати, яку не обирають, як і долю, бо Україна – це пісня, яка вічна на цій землі і людина повинна бути захищеною та щасливою тут!
з інтернету